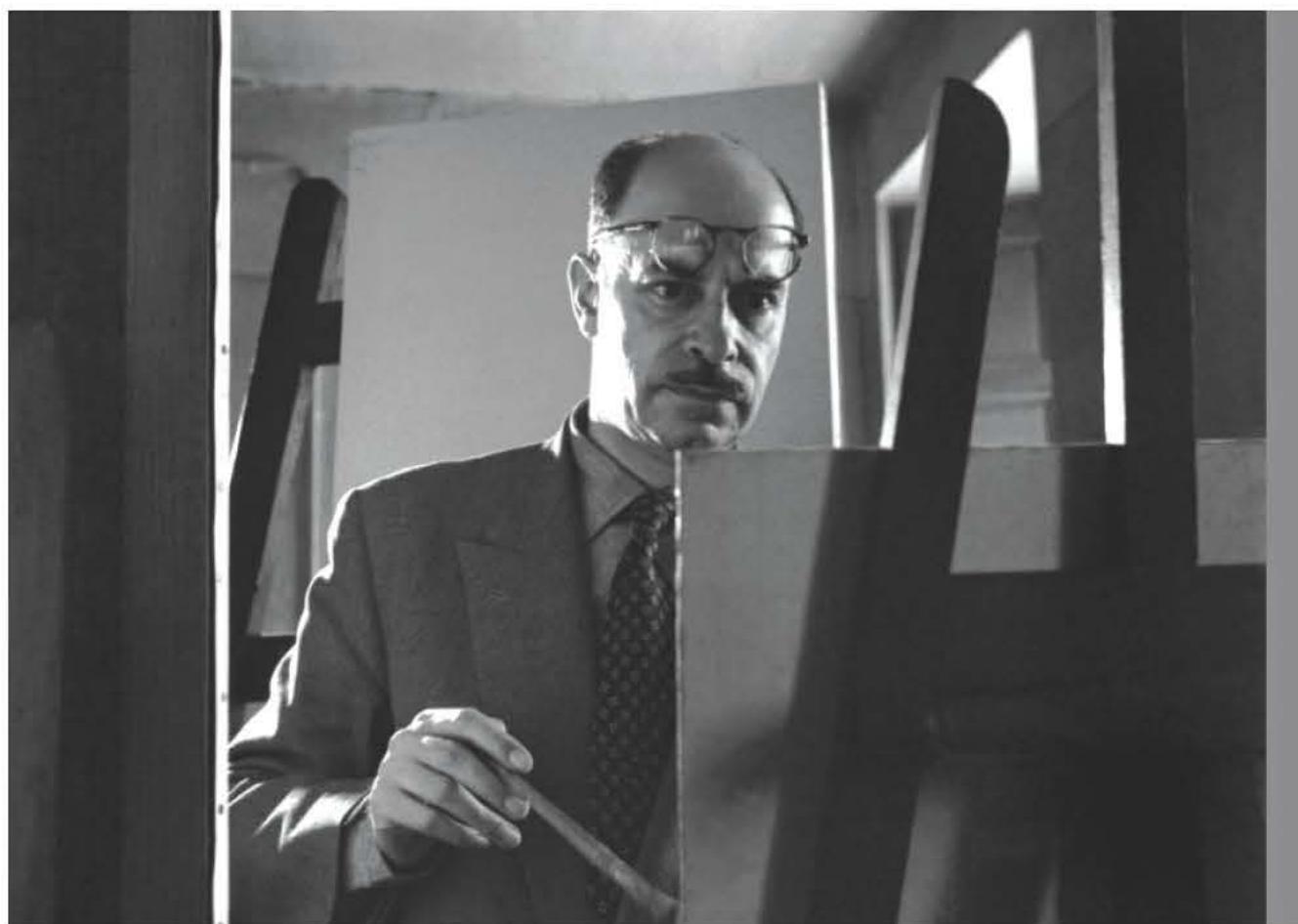

Νίκος Χατζηκυριάκος – Γκίκας: «Παιζαμε βόλους με τον ξάδελφό μου και για τούτο είχαμε διαλέξει το μεσαίο χαλί που τα σχέδιά του έκαναν οχτάγωνα για να βάλουμε τους βόλους. Εκεί, απάνω στο παιχνίδι, έμεινα μερικές στιγμές ακίνητος, κοιτάζοντας προσεχτικά το χαλί. Και τότε μόνο γεννήθηκε μέσα μου και σιγά-σιγά μου επιβλήθηκε η ιδέα ενός χρώματος. Το χαλί όπου παίζαμε ήτανε κόκκινο.»

μου και αργότερα στο δεύτερο. Είχα κάνει πολλά έργα στην Ύδρα, επομένως σήμαινε πολλά. Άλλα έτσι το 'φερε π τύχη ώστε αυτός ο άνθρωπος να τα καταστρέψει όλα. Δεν ξαναπήγα στην Ύδρα για διάφορους λόγους, κυρίως συναισθηματικούς. Όταν κάπκε το σπίτι, εγώ είπα της γυναίκας μου τότε, δεν βαριέσσαι, κάπκε, άσ' το. Θα μας επιτρέψει να ταξιδέψουμε περισσότερο, να πάμε να δούμε κι άλλα μέρη, διότι τώρα καθόμαστε συνέχεια στην Ύδρα. Πάμε να φάμε στρείδια και σαμπάνια να το εορτάσουμε. Και έτσι κάναμε. Όταν όμως γυρίσαμε πίσω, άκουσα σε λίγο ένα «μπαμ» ήτανε ένα βάζο το οποίο είχε πάρει η γυναίκα μου και το πέταξε στον τοίχο και το είχε σπάσει. Ύστερα πήρε και όλα τα άλλα βάζα και τα έσπασε ένα-ένα. Ήταν βλέπετε η στιγμή που άρχισε να συνειδηπτοποιεί την καταστροφή του σπιτιού.

Ο Γκίκας ποτέ δεν επέστρεψε στο σπίτι της Ύδρας. Πέθανε το 1994 στο σπίτι του Κριεζώτου.

- Ο όρος «Γενιά του Τριάντα» χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από την ομάδα των νεωτεριστών ποιητών και μυθιστοριογράφων που συνεργάστηκαν στην έκδοση του περιοδικού Τα Νέα Γράμματα (1935-1944).